

U funkciji učenja pomoću igre mogu se koristiti razni oblici rada. To mogu biti; igre slovima i rečima, jezičko-literarne igre, rebusi, ispunjalke i ukrštene reči. Svi ti, i drugi oblici, imaju podsticajnu ulogu i pojačavaju stepen zanimljivosti, doprinose radnoj atmosferi, stvaraju atmosferu prijatnosti i opuštenosti. Učenje učenika kroz oblike igre pojačava njihovu samostalnost, radoznalost duha, razvija sposobnosti mišljenja, uočavanja, logičkog zaključivanja i niz drugih mentalnih operacija. „Dete, pri tom, nije pasivan primalac informacija. Proces usvajanja jezika kod dece najbolje se može opisati kao proces ponovnog stvaranja. Naime, dete je vrlo aktivno pri usvajanju jezika; ono se bori za svoje potrebe, želje, namere, interesovanja, tumačenja i za svoju samostalnost. I u interakciji vaspitač - vaspitanik dete je vrlo aktivan član. No, ipak, njemu je neophodna pomoć vaspitača (često u smislu onoga što pruža detetu od kulture) da bi se osposobilo da istražuje, da razume i da se prilagodi svim zahtevima i ograničenjima spoljašnjeg sveta.

Celokupan rad sa predškolskom decom treba da bude zasnovan na igri. Govorne igre koje se koriste za ostvarivanje ciljeva i zadataka razvoja govora jesu didaktičke aktivnosti jer ih svesno i smišljeno organizujemo. To su igre glasovima, rečima, rečenicama, igre pričanja i stihovanja odn. fonološke, leksičke, sintaksičke i semantičke igre. Svaka od ovih igara može prerasti u dečije govorno stvaralaštvo i bilo to spontano ili uz podsticanje i usmeravanje vaspitača.

Za mlađu i srednju vaspitnu grupu govorne igre će imati primaran zadatak da doprinesu pravilnoj artikulaciji glasova i bogaćenju rečnika. Za stariju grupu to je negovanje i formiranje pravilnog gramatičkog govora i „usavršavanju“ osnovnih oblika usmenog govora. Da bi se vaspitači služili igrom koje će imati pomenuti cilj moraju poznavati njenu strukturu tj. zamisao, sadržaj, radnju igre, njena pravila i igrovna sredstva. Zamisao obično podrazumeva zadatke koje treba ostvariti. Radnja je ono što izaziva dečiju intelektualnu i fizičku aktivnost. Pravila su elementi po kojima se igra organizuje a organizacija igre podrazumeva mesto gde će se igra izvoditi i igrovna sredstva koja će se koristiti.

Teorijski deo

Govor

Jezik je sistem konvencionalnih znakova, fonoloških, gramatičkih i semantičkih pravila koji se zvučno ostvaruju putem govora.

Čomski (Čomsky, N) je smatrao da je detetu urođen izvestan broj formalnih i samostalnih jezičkih mehanizama koji čine njegov sticajni model (SM) za jezik. Ti mehanizmi su univerzalni. Naime, rečenica se sastoji od reči koje su poređane određenim redom, ali ona je više od toga. Ona ima i strukturu: dubinsku i površinsku.

R. Braun (Braun, R) i D. Meknil (Maknil, D) utvrdili su da i deca izložena engleskom jeziku i deca izložena japanskom jeziku uključuju apstraktne gramatičke odnose u svoj rani govor. Uprkos značajnim razlikama u uslovima učenja, deca ipak čine slične stvari, a to je zbog toga što im je zajednička urođena jezička sposobnost.

Međutim, psiholozi su do nedavno zastupali gledište da jezik struktuirane misaone procese. Prema Sapir - Vorfovoj tezi stoji da je način na koji gledamo svet, način na koji obrađujemo i razumemo stvarnost, gotovo u potpunosti određen jezikom kojim govorimo.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com